

Горнятко теплої води

Мінджунг Парк
(Грунтується на справжніх подіях)

Вода в купелі була крижана.
Тоді в Мінджуна з'явилася ідея.

Мінджун разом з татом поспішав до церковної будівлі. Їм у спину дув холодний вітер. У приміщенні також було прохолодно. Мінджун сподівався, що стане тепліше, коли зберуться люди.

Сьогодні мав охреститися Джунгмін, друг Мінджуна. Джунгмін зустрічався із сестрами-місіонерками і вже давно думав про те, щоб охреститися. Увесь приход постився і молився за нього. Нарешті він вирішив охреститися. І сьогодні цей день настав!

Купіль все ще наповнювалася водою, коли Мінджун разом з татом увійшов до тієї кімнати. Вони сіли поруч з Джеймсом, другом Мінджуна. Невдовзі прийшов Джунгмін, одягнений у біле вбрання для хрещення.

“Схоже, він трохи хвилюється”, — сказав Джеймс.

Мінджун кивнув. Він радів, що міг бути разом зі своїм другом.

Невдовзі купіль наповнилася. Настав час починати хрещення! Але замість того, щоб починати, місіонери розмовляли з кількома членами приходу, і вигляд у них був стурбований. Тато пішов дізнатися, в чому справа.

“Що трапилося?” — запитав Мінджун у тата.

“Водонагрівач у будівлі зламався, тож вода в купелі

дуже холодна”, — сказав тато.

Мінджун поглянув у купіль. Під час його хрещення було тепло на вулиці, вода була теплою, і навіть обійми тата були теплими, коли він вийшов з води. Він не міг уявити, щоб хтось хрестився у холодній воді в такий холодний зимовий день.

Мінджун дивився, як Джунгмін сміливо ступив у воду зі старійшиною Кеком, який мав його хрестити. “Вона надто холодна! — сказав Джунгмін. — Я не можу тут більше залишатися ні на мить”. Він вийшов з купелі, весь тремтячи. Мінджуну було сумно.

Через кілька хвилин Джунгмін знову спробував зайти у воду. Цього разу він зробив лише кілька кроків і поспіхом вийшов з води. Він пробував ще два рази. Вода була крижаною! “Давайте не будемо більше пробувати”, — нарешті сказав Джунгмін. Здавалося, що він от-от заплаче.

Мінджун мовчки помолився, щоб знати, як він може допомогти.

“Що ж нам робити?” — сказав хтось.

“Може перенесемо хрещення?” — запитав хтось інший. Усі хотіли допомогти Джунгміну, однак не знали, як.

ІЛЮСТРАЦІЯ МАЙКА БЛЕЙКА

Тоді в Мінджуна з'явилася ідея. Він підштовхнув Джеймса ліктем. “Джеймсе, ходімо!”

Мінджун разом з Джеймсом пішли на кухню. Вони знайшли велике горнятко і миску й наповнили їх гарячою водою з кулера для води. Вони обережно понесли їх назад до каплиці й вилили гарячу воду в купіль. “Може це допоможе нагріти воду!” — сказав Мінджун.

Усі були здивовані. “Чому це нікому не спало на думку?” — запитав хтось.

Усі разом вони почали носити гарячу воду з кухні. Хтось кип'ятив воду на плиті. Інші обережно несли каструлі через увесь коридор і виливали гарячу воду в купіль. Навіть інші діти Початкового товариства допомагали, носячи воду горнятками.

Нарешті вода стала достатньо теплою. Джунгмін та старійшина Кек увійшли в купіль. Мінджун відчував тепло у серці, коли слухав, як старійшина Кек

промовляє слова християнської молитви. Коли Джунгмін вийшов з води, він усміхався. Усі раділи.

Після того як Джунгмін одягнув свій сухий одяг, Мінджун сильно його обійняв. Мінджун знав, що коли він зі сміливістю помолиться, Небесний Батько допоможе йому дізнатися, що ж робити. Те хрещення стало для Мінджуна незабутнім! ●

Автор живе в Сеулі, Південна Корея.

Джунгмін з місіонерами та іншими людьми, які допомагали носити воду.